

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27389/2023
30.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марко Бекчић адвокат из ..., против тужене „ОТР Банка Србија“ ад Нови Сад, чији је пуномоћник Никола Недељковић адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 168/23 од 13.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 168/23 од 13.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 168/23 од 13.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 168/23 од 13.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 1341/22 од 18.11.2022. године којом је утврђена ништавост одредбе члана 2. став 1. тачка 5. уговора о кредиту за куповину моторног возила број ... од 09.04.2010. године и обавезана тужена да на име повраћаја датог - незаконито наплаћене накнаде за обраду кредитног захтева, исплати тужиљи износ од 3.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.04.2010. године до исплате, као и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 32.600,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Одлука о тужбеном захтеву усаглашена је са правним ставом који је Врховни касациони суд, вршећи надлежност из члана 31. раније важећег Закона о уређењу судова, усвојио на седници Грађанског одељења од 22.05.2018. године. Према означеном правном ставу, уговарање накнада и других трошкова кредита је правно дозвољено, али под условом да су они на јасан и несумњив начин приказани у понуди банке и исказани кроз ефективну каматну стопу.

Странке су уговор о кредиту закључиле 09.04.2010. године, када се примењивала Одлука о начину и поступку спровођења општих услова пословања које банка примењује у односу с`клијентима физичким лицима и Упутство за њену примену, објављени у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 74/09. Према тим актима, својство понуде има образац основни подаци о кредиту (прилог број 2 уз означено Упутство), који се уручује кориснику кредита и садржи информације о условима који се односе на одобравање кредита.

У конкретном случају, тужена није доказала да је означени образац уручила тужиљи, а на туженој је био терет доказивања те чињенице као стране која је сачинила одређену исправу намењену другој страни. Тужилја је оспорила чињеницу да јој је тај образац уручен, јер на истом нема њеног потписа као потврде о пријему, а тужена није предлагала друга доказна средства којима би се чињеница уручења тог обрасца тужиљи могла доказати.

Из наведених разлога, с обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић